

Sygn. akt IV CZ 6/06

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Barbara Myszka

SSN Marek Sychowicz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa B.P., M.P. i I.Z.

przeciwko "W." SA

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 7 lutego 2006 r.,

zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 25 października 2005 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie;

**zasądza od powodów na rzecz strony pozwanej kwotę
1200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem kosztów
postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem dnia 25 października 2005 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powodów B.P., M.P. i I.Z. od wyroku tego Sądu z dnia 19 lipca 2005 r., gdyż stwierdził, że wobec wartości przedmiotu zaskarżenia – 44 064 zł skarga jest niedopuszczalna (art. 398² § 1 k.p.c.).

W zażaleniu na wymienione postanowienie powodowie, powołując się na to, że powództwo wniesione zostało w dniu 9 listopada 2004 r., zarzucili rażące naruszenie prawa procesowego – art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98) i wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Pozwany „W.”, SA wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Artykuł 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych wyraża zasadę bezpośredniego działania przepisów tej ustawy niezależnie od chwili wszczęcia postępowania. Przewidziany tym przepisem wyjątek dotyczy jedynie złożenia, rozpoznania i odmowy przyjęcia do rozpoznania kasacji od orzeczenia wydanego przed dniem wejścia w życie ustawy. Ponieważ ustawa z dnia 22 grudnia 2004 r. weszła w życie w dniu 6 lutego 2005 r. (art. 6), do złożenia (a także rozpoznania i odmowy przyjęcia do rozpoznania) skargi kasacyjnej od orzeczenia wydanego po tym dniu stosuje się przepisy tej ustawy, a więc i wprowadzony tą ustawą przepis art. 398² § 1 k.p.c. Jego zastosowanie przez Sąd Apelacyjny nie stanowi więc zarzucanego w zażaleniu naruszenia art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r.

Na gruncie postępowania cywilnego obowiązuje zasada bezpośredniego obowiązywania przepisów nowej ustawy, chyba że przepisy stanowią inaczej (zob. art. XV § 1 przep. wpr. k.p.c.). Wyrażający ją art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r., w szczególności w odniesieniu do złożenia skargi kasacyjnej, nie jest sprzeczny z Konstytucją. Wbrew zapatrywaniu skarżących nie można mówić o nabyciu przez nich prawa do rozpoznania sprawy przez Sąd Najwyższy dlatego, że w chwili wytoczenia powództwa od orzeczenia sądu drugiej instancji, które byłoby wydane w sprawie, przysługiwała kasacja. Standardem konstytucyjnym jest jedynie postępowanie dwuinstancyjne (art. 176 ust. 1 Konstytucji). Ograniczenie przez ustawodawcę możliwości zaskarżenia (czy to środkiem zwykłym czy nadzwyczajnym) orzeczenia sądu drugiej instancji, nie stanowi naruszenia Konstytucji. W szczególności nie jest pozbawieniem prawa do sądu (art. 45 ust. 1 Konstytucji) ani nie jest sprzeczne z art. 2 Konstytucji.

Z przytoczonych względów zażalenie, jako niezasadne, podlegało oddaleniu (art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Najwyższy postanowił na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 6 pkt 5 i § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).